

# MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 11.

1. JUNI 1935

7. ARGANG.

## Finnskrev

fra Gamst.

Nu begynner det atter å våres også her i det høie nord. Solen står alt høit på himmelen og nettene er snart like lyse som dagene. — Enkelte trekkfugler sees også å komme tilbake til sine forlatte sommerboliger. Tilfjells ligger dog enu isen tykk og sneen dekker det meste av fjellene. Lik trekkfuglene er også de mange fiskere i Nord-Norge. De reiser på sine båter og skjøtter fra fiskevær til fiskevær. Ofte i storm og høl sjo trosser de seg frem. Øiet lyser av kampmot. Det gjelder hjemmets lykke. Ofte brast de beste forhåpninger om en god fangst, men like ofte reises hodet til nye kamper og seire.

Noen har også i denne vinter funnet en våt grav i det frådende Nordshav. I hjemmene er fars plass tom. Storebror blev også derute, men hvor? Ingen kan gi bud. «Ja, tit var ingen med som kunde gi beskjed». Her i Breivikbotten har vi lårt hatt besøk av usedvanlig mange tilreisende fiskere. Vi har da også fått se rike frukter — idet sjæle er kommet over på Herrens side.

Herren sendte søster Haise fra Sumnor hit og hun fikk da nåde til å bli benyttet av Herren til å redde sjæle. Hun stod trofast også og vidnet for ung og gammel om frelsen i Kristus.

I mars fikk så jeg komme hjem. Så sendte Gud oss ytterligere forsterkning, idet str. Klem fra Børselv kom hit en tur. Herren var oss da fremdeles usigelig nær. Da vårt eget behesus ofte var forlitt, benyttet vi stedets annet behesus, men selv dette var stundom for lite, da gjerne alle vilde høre budskapet om Jesus. Vi har tilfulle erfaret sannheten av sangerens ord: Navnet Jesus blekner aldri. teres ei av tidens

tann osv. Når Kristus blir ophoi- et, drager han ennu i dag, alle til sig.

Nu er fisketiden forbi for dette sted. Fiskerne er reist hjem eller til andre fiskevær. Vårt hjerte jubler ved tanken på Herrens trofasthet. Han horer og svarer på bønner enn idag. Vi gleder oss også over de som er frelst, hvorav mange nu er spredt rundt om her nord og vi håper at disse vil løfte korsets banner på sine hjemsteder og at derved seiren for Herren må bli enn mere stor enn vi nu ser.

Vi stemmes dog til vemod ved tanken på de mange, mange som vi vet hadde et bestemt kald fra Gud, men som ikke benyttet den beleilige tid. Tiden er jo så kort herefter.

En av dagene som jeg satt og skrev, ser jeg en skjotte stevne inn mot land. Blir så var at det er noen som vinker og kommet ut på trappen hører jeg klart sangen: «Reisende hjemad — reisen-de hjemad». Jeg så da at det var de unge nyfrelste brødre fra stedet som var på tur til et fiskevær lengere øst og som gjorde en liten sving innom der hvor de fleste venner bor, og sang sin hilsen. «Reisende hjemad!» Våre hjerter fyltes av takk og bønn til Gud om, at «Reisen hjemad» aldri måtte bli avbrutt for noen av de kjære, men at de og vi alle måtte fullende løpet og bevare troen til vi rakk frem.

Kjære søkende. Takk for forbønn for oss heroppe. Bed fremdeles om at Herren må vekke enda flere av de staute fiskere, som kjemper heroppe.

En sørgelig sannhet er det, at de såkalte Læstadianske troende, istedetfor å glede sig med andre over at syndere blir reddet, heller slutter sig sammen med de lavest sunkne og legger an på å

fordømme. Ja, de opsoker de nye og på alle måter gjør veien tung for disse. Denne fremgangs måte fra mennesker som kaller sig for kristne, skjærer en i hjertet og vi må spørge hverandre: Hvad vil disse mennesker høste? Et gruellig sjelebedrag synes rent å ha fått overhånd og hvad vil enden bli?

Derfor søkende, vær fremdeles med i bønn, så ennu mange må reddes.

Så tilslutt en hjertelig hilsen til alle «Røstens» lesere fra eders i Jesus forbundne

Thea og Oskar Gamst.

## Svak, men dog sterk.

For noen år siden brukte jeg å besøke en syk dame i Hannover, mindre for å trøste henne ver, mindre for å trøste henne. Hun var blitt så lammet at hun ikke kunde røre et lem, ja ikke engang lukke sin munn uten hjelp. Men hennes forstand var usedvanlig klar, og hun likte å lese ganske dypsindige bøker. Sin bibel kjente hun grundig. Når hun snakket forstod jeg ikke et ord, hennes søster måtte «oversette» for mig.

Forste gang jeg besøkte henne hadde hun allerede ligget lam i 43 år. Men aldri har jeg sett et mer gledesstrålende menneske. Hun arbeidet også på sin vis. Rundt hennes seng stod mange portretter, blandt annet også mitt. Det var mennesker som hun i forbønn bar på sitt hjerte.

Da hun etter noen år fikk flytte høiere op, håpet hun at hun også på den annen side måtte få fortsatte sin tjeneste som forbeder.

Et tilsynelatende ødelagt og dog så rikt og velsignet liv!

«Budbæreren».

## Jesu budbærere.

Hilsen fra str. Schroeder

Haslum 4—5—35.

Kjære lesere av Misjons-Rosten. Det fremstod en mann, utsendt fra Gud. (Joh. 1. 6).

Jeg ønsker herved å takke for Misjons-Rosten som det gleder mig å motta og lese. Gjennom dets linjer får jeg høre fra Guds barn i de fjerne hedningeland. Ja, fra Kina, det land som stadig er i mine tanker, og på hjerte, og også i fra Guds kjære barn her hjemme i Norge. Jeg har så ofte tenkt å skrive, men kun å tenke det hjelper så lite, så nu får det bli til resultat. Jeg ber Herren velsigne disse få ord til hans ære og pris.

Johannes hadde et hverv fra Herren å utføre. Han var et Guds sendebud, med et budskap. Så er også vi å sammenligne med dette Guds sendebud. Vi er også utsendt av Gud i denne verden og de utsendte har et spesielt hverv å fullføre. Det var ikke på måfå at vi kom til verden, at vi blev frelst. Det er for noe spesielt at vi er her idag, enten det er stort eller ringe, ansett eller uansett av mennesker betyr intet. Vi lever livet for den som frelste oss fra evig undergang, og det er Jesus. Vi vil gjerne tjene ham. Det er vel til tider at vi tenker at menn som Moses, som talte med Gud i den brennende busk, og doperen Johannes, Paulus eller Peter, kan Gud bruke. Men vi er utsendt fra Gud vi også. Han ønsker å bruke oss til sine sendebud. Er du villig til å gå hvor han leder? Vær det, for da vil du alltid være fornøiet og glad. Gjør jeg mitt beste for å behage ham i denne tjeneste? Vi må alle en dag stå til regnskap for det pund som blev oss betrodd. Er vi ivrige i å vinne sjæle for ham? Vi blir til bedrøvelse for Jesus isteden for glede

dersom vi ikke fullbyrder det hverv han har frelst oss til og den misjon han har kalt oss til. Om vi velger vår egen vei vil vi forsomme vårt kall, men om vi velger hans vei, som var lydig inntil døden, da vil vi fullbyrde den. Johannes var ikke lyset, men han skulde vidne om lyset (vers 8). I Salomos ordsprog 20, 23 står det at menneskets ånd er en Herrens lampe; den ransaker alle lønnekamre i hans indre. I vår ufrelste stilling er denne vår lampe utendt, men den kan bli tendt ved at den Hellig And rører ved den med himmelens ild. Ja, sette den i fyr og flamme for hvem?

Jesus.

For hvad?

Den misjon han har kallet dig til. Priset være hans store og underbare navn. Jeg er så glad at jeg er blitt en av hans ringe små, av bare nåde. For var det det og mørke i mitt hjerte. Men så tendte Jesus min sjels lampe, og nu, ved hans nåde, stråler himmelens lys ut derfra. Må de jeg omgås med daglig se noe lys stråler fra mitt liv, så de kunde få stor trang efter Jesus, det sanne lys, som vi er her for å vidne om. Må vi aldri i vårt liv gi andre ett vrangt inntrykk av Frelsere. Han kom til sitt eget, og hans egne tok imot ham. Men har du som lesere disse ord mot-tatt ham, da er du verdens lykkeligste menneske. Har du ikke, så gjør det med en gang.

Det var en som sa til mig: «Du behøver ikke å tro at verdens mennesker ikke har lykke og glede, for det har vis». Ja, det har de vel, men ikke den glede som skal vare i all evighet. Glæden som Jesus gir er den beste. Jeg har prøvet begge deler, og jeg foretrekker den glede som komme (Forts. 4. side)

## Pinsefestens dag.

Da pinsefestens dag var kommet var de alle samlet på samme sted. Med ett kom det en lyd fra himmelen som av et fremfærende veldig vær og fylte hele huset hvor de satt. Der viste sig for dem tungler likesom å være ild, som skilte sig og satte sig på enhver av dem. Da blev de alle fylt med den Hellig-And og de begynte å tale med andre tungler, alt efter som Anden gav dem å tale. Apgj. 2. 1—4.

Dette er den korte og nøkterne beretning bibelen gir om den herlige opplevelse disipline fikk på pinsefestens dag. Pinse betyr femti og dette var den femtiende dag efter påsken med sin fortlivelse — og glede. Jesus var korsfestet, død og begravet, men hadde også bevist at han var Guds sønn ved opstandelsen fra dødens favntak og gravens mørke

og gru. Den dypeste fortlivelse var avløst av den store glede: Han lever! Han hadde åndet på dem og gitt dem en forsmak på pinseopplevelsen, de hadde kjent hvordan hjertene brente i dem når han oplot skriftene for dem og de hadde ventet på dette i ti dager efter at Jesus var op tatt til himmelen. Nu var pinsefestens dag kommet.

«De var alle samlet på samme steds». Det var en ringe, uanselig og liten flokk. Det var en flokk på ca. 120 stykker. Kraftløse, ja- get av folkets styrende; men i tro på Jesu ord: «I skal få kraft idet den Hellig-And kommer over eder», var de samlet og de blev ikke skuffet. Det kom som «et

fremfærende veldigt vær». Det fylte huset og det fylte hjertene. Det kom ikke «i en stille sus» nu. Nu kom det med kraft og med velde. Det var vår været i Guds rike som brøt frem. Det både kunde sees og høres. Folk stimlet sammen. Hvad kan det være for noe? De er så hoiroset. Er de fulle av set vin? Men så får de høre dem tale i sitt eget sprog. De forskjellige jøder som var kommet til festen i Jerusalem fra hver sine lande forstod og hørte hvad de talte. Alle hørte sitt eget sprog. Dette var et under.

Da står Peter frem med de andre 11 apostoler og taler til dem, sindig og rolig. Det er ingen

svermerisk tale han holder, ingen overspenhet å merke, men sunde, sindige og tungt veiede sannheter han bærer frem. Han henviser til Guds ord og beviser, at det er dette som profeten Joel har forutsatt. Han fremfører i en kortfattet oversikt beviser for at «denne Jesus» som de hadde korsfestet var Guds sønn og alt om ham var forutsagt i deres hellige skrifter. Deres profeter hadde forutsagt det. «Dette er det som er sagt ved profeten Joels». På den dag blev det innhøstet 3000 sjæle. Det var det Jesus hadde lovet. «I skal få kraft, idet den Hellig-And kommer over og I skal være mine vidner». Det var kraft til å vidne slik, at det

«stakk dem i hjertets» disipline trengte — og fikk.

Det er også en trost og oppmunt-ring i dette kapitel til Guds folk i alle tider. Løftet horer eder til og eders barn — og alle dem som er langt borte. Også de som er «langt borte» har løftet om syndernes forlatelse og den Hellig-Ands gave. Gud være takk. Brødre og søstre: Det er for alle dem som «Herren vår Gud kaller til». Anders fyide er for oss alle som er kalte av Gud og som er født påny. Vi trenger å bli døpt med den Hellig-And for å være sjelevinnere. La oss ikke sette noen betingelse for hvordan det skal skje, men i ydmyk bønn åpne våre hjerter for Andens kraft og Gud er den samme evige og uforanderlige Gud. Han gir dem den Hellig-And som ber om det.

G. I.

MISJONS-RØSTEN

Frøtt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité.

ORD FOR DAGEN:

Herre, hvem skal be å ditt telt? Hvem skal bygge på ditt heilige berg?

Stevnet og konferansen

i Drammen er imøtsett med stor interesse. Det vil nok bli mange som finner veien til Drammen da.

Konferansen tirsdag (3. dag) begynner kl. 10 og som det fremgår av notisen i forrige nr. er det flere saker av stor betydning som skal op og som det må tas standpunkt til.

Kontingenten.

Et av de vanskeligste spørsmål for et blad er å få inn kontingenten i rett tid.

Løssalg.

Nu er stevnens tid og den beste tid til løssalg. Forsøk å selge noen blad på de stever du er.

Til kommisjonærene.

Da vi tenker å begynne å sende ut regning til de abonnenter som skylder for 1935 og lengere i forskr. nr. vil vi be våre kommisjonærer å innsende kontingent som er mottatt snarest mulig.

Stevneannonser.

Da vi i likhet med forrige år innstiller et nr. på sommeren til fordel for vinterheftet vil nr. 13 (1. juli) bli innstillet.

Oprop

for «De forsømtes misjon».

Det er vel for den norske almenhet en kjent sak at der finnes her i landet et omvankende folk som kalles for omstreifere.

De er også foraktet og sett ned på av mange, men til tross for dette er de dog mennesker som vil andre og skapt av den samme Gud.

Undertegnede har frivillig og på egen regning forkynt Kristus for dem, og flere er kommet til tro og omvendelse. Men skal en misjon drives og resultater opnås, så kreves der midler, og dette mangler vi dessverre.

Misjonens kasserer er: G. Gabrielsen, Markveien 2 IV, Oslo.

Jessheim i mai 1935.

G. W. Andersen (sign.) evangelist.

Opropet anbefales:

E. H. Wang, G. Gabrielsen, forlagsbestyrer. Thv. forstander.

Aug. Abell, A. Fladberg, misjonsforstander. forstander.

H. Hjelm-Larsen, Lyder Engh, redaktør.

Thv. Størbye, Albert Hjorth, pastor. ingeniør.

Hvorledes kan en rettferdig Gud tilgi synd?

I «The Indian Christian» skriver E. Adams: Korset forteller oss hvad Gud mener om synd, og hvor megen verdi han tillegger rettferdighet.

Det viser at Gud kan være en frelser og dog samtidig bli ved å være rettferdig.

Det viser at Gud kan være en frelser og dog samtidig bli ved å være rettferdig. Korset er tilfredstillende av et moralsk krav.

«Vil De da være rede til», blev han spurt, «å følge Kristus, hvis jeg prediket Ham som vårt eksempel?»

«Så trenger De ikke til Kristus som eksempel, men som frelser.» Den Herres Jesu Kristi forsyningsoffer er Guds legemiddel mot synd.

Kristus døde som syndebærer. Dette er korsets centrale kjennetegn, Golgata betyr meget annet, men først og fremst dette.

«Jeg har ingen regninger å be-

På gaten fant jeg en juvel den kvelden.

For vel et år siden overvar jeg et av Frank Mangs møter i Calmeyergatens Misjonshus. Jeg brukte alltid å delta i eftermøtene når jeg hadde anledning, men den aften var det som om jeg instinktivt intet hadde der å gjøre.

Vedkommende var en pent antrukket men beruset herremann. Hjelpes lå han der i rennesteinen — et fint objekt for fire loffere som hadde utsett ham som sitt offer.

På ungdomsnybelen fikk jeg den aften rede på hans livs historie. Det underlige var at mannen var født ikke så langt fra mitt eget fødested, og som sådan hadde vi

tales, så en troende mann, som lå for døden.

«Vil De da være rede til», blev han spurt, «å følge Kristus, hvis jeg prediket Ham som vårt eksempel?»

«Godd! La oss så ta det første skritt, nemlig dette: Som ikke gjorde synd! Kan De ta det skritt?»

«Nei, jeg synder; det må jeg innrømme!»

«Så trenger De ikke til Kristus som eksempel, men som frelser.» Den Herres Jesu Kristi forsyningsoffer er Guds legemiddel mot synd.

«Våre sykdommer har han tatt på seg og våre pinner har han båret.» (Esais 53, 4).

felles bekjente. Kontakten blev knyttet. Vedkommende stod intellektuelt høit og hadde hatt gode stillinger i samfundet, men var ved et slagtilfelle brutt sammen. Den aften jeg fant ham var det første forsøk etter sykdommen på igjen å smake på de sterke drikke. Noen glass øl var imidlertid nok til å sparke bena unna ham.

For mennesker kunde redning se håpløst ut, men for Gud er ingen ting umulig. «Gå ut på gater og streder og nød dem inn i Guds rike.» sier Guds ord. I dette tilfelle fikk jeg oppleve at en av de juveler der skal funke i vår Frelses herlighet, ikke fantes på noe vekkesemøte, men på gaten i rennesteinen, skriver H. D. i «Missionsbladet.»

Hvor hederlig du enn kan være i andres eller egne øine, er du dog syndig nok til å gå fortapt. Inta plassen som en fallen synder og gjør fording på den fortapte synders Frelser!

Tro på Gud og tro på mig.

Tro på Jesus alene for alt her på jorden. Han vil være alt for dig.

Oftre hører man folk si: «Jeg vil så gjerne tilegne mig dette om Guddommelighetsbredelse, men jeg kan ikke.» Andre sier: «Jeg har fått det.» Men spør man så hvad de har fått svarer de forskjellig.

«Våre sykdommer har han tatt på seg og våre pinner har han båret.» (Esais 53, 4).

En hel del mennesker griper læren og sannheten i tankene, men får intet personlig ut av det. De får det inn i sin hukommelse, i sitt hode, men ikke Jesus selv inn i sin ånd.

Stevne med konferanse avholdes Knoffagt, 6, Drammen i pinse. Velkomstmøte lørdag kl. 20. Møte 1ste og 2den på sedag kl. 10,30 og kl. 17.

De som ønsker å komme stevnet og konferansen meld av til Ditlef Christoffersen, Olaf Kyrrestr. 10, Drammen. Høstet velkomme. Eldestebrorene.

vil ikke komme til mig for å kan ha livet. «I ham var livet og livet menneskenes lys.» (1. Joh. 1). Lovet være Gud! I. Schøyen

Gullet og ildprøven

Der er i Kalifornia noen gullminer som særlig for å tilbede av rike. Der finnes to slags metaller, den ene slags er mineret og godt måte var gullet finnes løst, blandet med sand, og hvor det derfor lett å utskilles; den annen slags mine selv klippen.

Man kan her gå frem på skjellige måter. Forst brytes en sten som er ganske lett, i følge med vannet, mens metalle ne som er tyngre, blir tilbake på lerretet.

Jeg besøkte engang en slik mine, og mens vi fulgte behalingsmåten fra først til sist, ble te vi ofte under lignelsens forholdes Gud må handle med menneskesjæl for å vinne gull.

Det var riktig å prøve så lite folk hadde kommet til den Herrens minner. Det var riktig å prøve så lite folk hadde kommet til den Herrens minner. Det var riktig å prøve så lite folk hadde kommet til den Herrens minner.

Jeg besøkte engang en slik mine, og mens vi fulgte behalingsmåten fra først til sist, ble te vi ofte under lignelsens forholdes Gud må handle med menneskesjæl for å vinne gull.

«Våre sykdommer har han tatt på seg og våre pinner har han båret.» (Esais 53, 4).

Vær derfor ikke bange om du har bedt om en forøket tros Gud svare med å sende

Husk at nr. 13 1. utgitt.

SPREDTE

På farten. Det har ikke blitt reiser i det senere.

Så er det å forsegles til Herren a minner finnes gullet blandet med mange forskjellige slags ringmetaller, så at man må bruke lang og meget omstendelig gangsmåte for å få rent gull ut av dem.

Jeg besøkte engang en slik mine, og mens vi fulgte behalingsmåten fra først til sist, ble te vi ofte under lignelsens forholdes Gud må handle med menneskesjæl for å vinne gull.

Det var riktig å prøve så lite folk hadde kommet til den Herrens minner. Det var riktig å prøve så lite folk hadde kommet til den Herrens minner.

Jeg besøkte engang en slik mine, og mens vi fulgte behalingsmåten fra først til sist, ble te vi ofte under lignelsens forholdes Gud må handle med menneskesjæl for å vinne gull.

Jeg besøkte engang en slik mine, og mens vi fulgte behalingsmåten fra først til sist, ble te vi ofte under lignelsens forholdes Gud må handle med menneskesjæl for å vinne gull.

«Våre sykdommer har han tatt på seg og våre pinner har han båret.» (Esais 53, 4).

**Stevne**

feranse avholdes den 6. Drammen i pinsen den 24. og 25. stevne lørdag 18. juni kl. 17. De to første dager for årets arbeid er avgjørende og viktig. De to første dager er avgjørende for årets arbeid og viktig. De to første dager er avgjørende for årets arbeid og viktig.

Husk at nr. 13 i juli blir innstillet.

**SPREDTE FELTER**

På farten.

Det har ikke blitt noe større reiser i det senere. Meningen var å reise vestover en tur. Hadde en del steder som var bestemt fra i haust og besøke, men på grunn av forhold i hjemmet, som utryllesjorden noen lengre reise, blev det bare noen småturer. I Fredrikstad fikk jeg anledning til å delta i et møte hos fiskehandlerstrand. Det var br. O. Karlson som hadde noen møter der og dette var et av dem. Det var ikke lite folk til å være i et privat hus og en fredagskveld. Et åpent og godt møte var det. I Kristi menighet var jeg også på et møte og hørte br. Lyder Engh.

Tirsdag den 5. mai var jeg på et møte på Bredtholm i Rakkestad. Det var riktig åpent å vidne og ikke så lite folk heller.

Så er det å forsøke å være tålmodig til Herren atter åpner for at jeg kunne komme ut igjen. Det er slags ringe muligens en av de tyngste prøvelser en predikant kan ha å se tendelig frem til mange anledninger der er til å gå vidne om Gud og så ikke kunne komme los og ta fatt. Men også det er jo Herrens sak å ordte brytes klippe med.

Det er antagelig snart avsluttet for oss alle. Jesus kommer. G. I.

**Gjennom Østfold til grensen.**

Det som er skrevet før er nærmest et tilbakeblikk på pionervirksomheten i den friere retning. Man sa gjerne i den første tid, at i Fredrikstad var det ikke lett å arbeide for friere kristendom. Det var mange av den eldre lutherske retning som hadde overtaket. Alt forandres dog med

årene. Nu er det flere som arbeider i fri retning. Pinesforsamlingen har god søkning, men de mangler passende lokale. De leier i lengere tid Folkets Hus' store sal, men leier nu et kinokalokale. De har enda ikke funnet noe fullt tilfredsstillende lokale. Baptistene har også en ganske bra virksomhet og et bra lokale. Kristi menighet har også pånyttatt virksomheten på stedet og leier avholdslokalet i Brøgt. 12.

I Sarpsborg viser det sig også at det med tiden blev forandring. De frie venner har et prektig og stort lokale. De er egentlig de første som begynte i fri retning. Senere er også Filadelfia forsamlingen kommet til og har god søkning til møtene, men ikke noe førsteklasse lokale. Baptistene, ikke å forglemme, har et nytt og bra lokale som kassefabrikant Martinsons bygget for endel år tilbake.

Så kommer vi til den solide og friandede by Halden. Det har fra lengre tid tilbake vært fri virksomhet i Halden, men de samlet sig omsider i lokalet «Bethel» og går under navnet Kristi menighet. De ga inntrykk av å ha tatt på med mere fart i det senere. Så har vi virksomheten på «Salens» og den går meget bra. De behøver ikke å advare sine møter, folket kommer allikevel. Det er bare undtagelsesvis at de advare. Det kan kjennes at det er en god ånd rådende der. Det var min bestemmelse å tilbringe påsken i Kornsjø og Paulsbo og så stans litt i Halden når jeg kom tilbake. Når jeg annen påskedag stod på plattformen i Kornsjø var det noen som ropte på mig fra kupevinduet. Hvem var det? Jo, det var symmannsbutikken fra Halden som hadde vært i Geteborg i påsken. Det er to forsamlingshus her ved grensen. Et ved stasjonen og et ved Paulsbo. Har vært her mange ganger og somme gange har det vært meget bra der.

Enhver som elsker Jesus er hilset.

Hans Lehne.

I det forrige inserat forekommer et par trykfeil. Det står: Prysks kom til bero-

**Stevne og jubileum.**

Med Guds vilje avholdes vennestevne i Breivikbotn — Finnmark, søndag og mandag 18. og 19. august. I forbindelse med stevnet blir avholdt jubileumfest i anledning 20 års fri virksomhet på stedet. Fredikende brødre og søstre og for øvrig Guds folk fjært og nær, er hjertelig velkomne.

For venene Nils Stica.

**Vennestevne**

avholdes i forsamlingen på «Bethel», Storsteinnes i Balsfjord fra lørdag den 6. til mandag den 8. juli. Stevnet begynner med velkomstmøte lørdag kl. 20. Tilreisende venner bedes vennligst anmelde sin ankomst enten til undtegnede, eller Nils Tollefsen, for forsamlingen. Henrik Eilertsen.

**Stevne.**

i Svae bedehus i Skiptvet søndag den 16. juni. Møter kl. 11. 3 og 6. Mat og drikkekar medtas, kaffe og melk på stedet. Alle velkommen i Jesu navn. For venene O. J. Myhren, eldste broder.

**De Frie Venner**

holder stevne i Rossfjordstrøm bedehuset Eben-Ezer 30. juni. Reisende brødre og søstre kan tilskrive Søren Eriksen, Rossfjord. — Alle er hjertelig velkomne. Broderhilsen Ingebr. Eriksen.

at vi har en bibel å lese. Dette dyrebare Guds ord er en lykte for vår fot og et lys på vår sti. Velsignet være Gud! Den som har fått dette ord inprentet i hjertet, han er ikke god å rocke hverken til høire eller venstre. «På denne klippe skal jeg bygge min forsamling og helvedes porte skal ikke få overhånd». Ære være Herrens navn for hans bevarede makt. Må Gud gi oss nåde til å holde ut en liten tid. Snart kommer Jesus for å hente: sin blockjøpte skare. Priset være hans navn. «Ham som i ikke har kjent og dog elsker, han som i ikke ser og dog tror på og fryder seg og med en usigelig og frydiggjort glede». Når det er slik allerede her, hvad skal det ikke da bli når vi skal se ham som han er og alltid få være hos ham. En hjertelig og kjær hilsen fra venner i Kungsgatan 22, Geteborg. J. O. Ström.

Bøker. Vi er takknemlig for å få oppgjør for Nyseters bok: «Tid-

**Hushjelp ønskes.**

En troende, helst eldre kvinne kan straks få plass. Nærmere ved G. Iversen, Boks 10, Sarpsborg.

ytterste ender snarest av dem som har den tilsalts fra oss. Likeså for «Evangelietoner». Adresser bare: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

**«Misjons-Rosten»**

**kommisjonærer**

- Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
- Arendal: K. Iversen.
- Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
- Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.
- Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.
- Drammen: Posteksperiter Einar Gulbrandsen.
- Fredrikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.
- Geteborg, Sverige: J. O. Ström.
- Hangesund: Bolette Afsen, Øvre-gate 70.
- Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
- Jevnaker: Arne J. Brorson.
- Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.
- Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
- Mandal: Tonnes Lundevik, Solvang.
- Mosterhamn: Chr. Storksen jr.
- Mjøndalen: Arnt Gunderson.
- Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Bløgebørg, Konowsgt. 21, III.
- Rygge: Olav Gunderson, Huseby.
- Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.
- Saltnes, Råde: Harald Skovly.
- Svelvik: Ragnvald Volden.
- Skid: Josef Dammen.
- Sætre, Hurum: Gudrun Svensrud.
- Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
- Tofte, Hurum: M. Roås.
- Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
- Volda, Sunnmør: M. Steve.
- V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Abonnementpris: kr. 2 pr. halvår, 4,00 pr. år. Bestilles på alle landets postanstalter og hos nedenstående kommisjonærer:



**Kulturkrise.**

Gud fra Sverige har det i det senere tider. «Blåst en riktig storm angående engle tiden nye såkalte skjønlitteratur. Igenes Det er noen kristne ungdommer som har gått i spissen for å kreve en renere luft i den literatur der ut stendes ut under benevnelsen «skjønlitteratur».

Noen unge menn har i de senere dager utgitt et skrift på Dianhandelsstyrelsens forlag med titelen «Kulturkrise». Det rorer ved «kulturnoen» i hele dets vidde». Men hvorfor det ikke er påkrævet å si ordet i dette spørsmål også her i landet?

Det viser sig at misjonærparet Prentiss ikke er drept av de

«erde» i Shensi, men er kommet til rette. De temmelig utførlige skildringer av deres død som kom i somme av de engelsk-kinesiske blad i første del av mars, var altså bare bygget på rykter uten faktisk grunn.

Mai-nr. av Kina-Innlands-misjonens blad skriver:

«Det er umulig å beskrive den lettelse og takk som disse gode tidender blev mottatt med. Meldingene om deres død hadde vært så detaljert og noiaktige at alt håp om deres redning var næsten borte».

**Den Apostoliske kirke**

i Danmark har fått et nytt lokale i Aalborg, som blev innviet skjærtorsdag. Det er blitt kaldt Stefan Salen og rummer 300 mennesker.

I Hjørring har de også under overveilelse å kjøpe en eiendom. Pengene er for hånden, betingelsen gode og lokalet passe stort. Det rummer ca. 200 personer.

**Kristendommen forener.**

Misjonærer i Syd-Afrika, hvor Oxfordgruppe-bevegelsen har funnet stor inngang, skriver om hvorledes den for en stor del har ophevet de raseproblemer som hittil har gjennemsyret det politiske og sociale liv. Mellem de fem og en halv million av landets oprindelige sorte folk og de halvannen million innvandrede Euro-peere og deres efterkommere har der som bekjent til tider været et over det nasjonale og konfesjonelle. Hvite og sorte studenter spiser ved samme bord, driver sport sammen og går i kirke og til alters sammen, og i mange andre kretser er det bibelske: I er alle brødre ved å komme til sin rett.

**Palestina.**

Produksjonen og handelen i Palestina øker stadig. Som et eksempel kan nevnes at ivår blev

der på en dag ekspedert over 100,000 kasser sitroner i havnebyen Jaffa. Det er rekord der til denne tid.

**Tysk misjon.**

Den tyske regjeringens fiendskap mot den kristne tro truer hele den tyske kristne hedningemisjon med fullstendig sammenbrudd. De normale omkostninger for misjonene dreier sig om 320,000 engelske pund pr. år, men på grunn av regjeringens valutabestemmelser blev der i november kun sendt 700 pund og i desember ingen ting. At misjonærene har sluttet op om de bekjennelsestros og ikke om den nye bevegelse er også tilstrekkelig til å forklare hvorfor der ikke blir gjort noen undtagelse for den kristne misjon.

**Det svenske misjonsforbund**

har i 1934 fått i gaver en og en halv million kroner. Hele budgettet balanseres med kr. 3504029.37

derav er overskudd kr. 565.37. Tilsluttet forbundet står 1640 forsamlinger med 113,000 medlemmer. Fra den yttre misjon meldes om gode resultater i årets løp.

**70 år.**

Dr. John R. Mott fylte 70 år den 25. mai. Han er en av de mest kjente kristne personligheter i vår tid. Han kan se tilbake på nesten 50 års arbeide i evangeliets tjeneste.

For tiden er dr. Mott på en misjonsreise i Kina, Japan og Filipinene, hvorfra han ventes tilbake til Amerika i juni.

**Oxfordgruppen**

arbeider for tiden med planer om et «felttog» i Tyskland. Meningen er at menn fra de skandinaviske land vil bli uttatt til dette arbeide.

Hvorvidt de vil få tillatelse til å virke i Tyskland, foreligger det ennå intet bestemt om.

## Jeg vet at min gjenløser lever.

Min Gjenløser lever!  
 Jeg ser at vår ypperste kjenner av hebraisk oversetter ordet: Min forsvarer lever! Min forsvarer! Og føler vi ikke at vi er alle satt under anklage? Dersom noen synes at der blir gjort ham urett, så kan han vel troste sig med at det var også med urette, de overgav Jesus til dødsdom og korsfestet ham; og det kan til tider hvor selv vennene og de nærmeste har mistro til oss som til Job, være en hjelp å tenke, at jeg har en forsvarer som alltid ser tingenes rette sammenheng; og til en tid kan også jeg noies med, at han frifinner mig, og det kan holde mig oppe i miskjennelsens tider. Men langt verre er det når anklagerens rost lyder inne i selve det forræderske hjerte. Når det derinne hele tiden hvisker: «Du er verre, enn de andre sier. De er mislike på villspor i det de anklager dig for; men dersom de kjenner dig som du selv, hvad vilde de da tenke og si om dig! O, dette kalde hjerte, dette onde begjær, dette berøgende sinn, denne utaknemlighet, denne grenseløse egenretferdighet, denne synd, jeg hater og dog bestandig gir rett over mig; disse lenker, jeg skammer mig over og dog aldri formår å ryaste av!» Den der kjenner sig selv må fordomme sig selv. Og gjør han ikke engang det, så er han bundet med ennu sterkere bånd, så er hans vilje bedøvet, og han vil ikke engang være anderledes. Men hvad vil det ikke bli for en opvåknen engang, når alt ligger klart i evighetens lys. O påskebudskap, livsalige påskebudskap: min gjenløser lever, min forsvarer lever! Der er en der vil føre min håpløse, tapte sak. Der er en der ser ennu klarere enn jeg selv og dog ikke fordømmer og oppgir mig. Han har løst syndens lenker; i hadde bare en liten silketråd bundet ham til synden så var han blitt dødens bytte; men han kom tilbake fra graven og nu kan han løse alle fanger.

I en gjenløser lever! Så er heller ikke jeg hjemfallen til døden. Jeg vet jeg skal igjennem den, det har jeg sett, alle de andre måtte og han med; men jeg skal nettopp igjennem den. Hvad er den annet enn en gammel troportner som lukker porten til for denne tilværelse med alle dens urolige gleder og trofaste sorger og åpner mig døren til vår Herrens land. Han har vært derinne i gravens sovekammer og tent natt lampen, og hans engle leker med tunge gravsten som et barn med en ball. Han satte en rover stevne samme dag som han døde, — hvor underlig og fremmedartet det enn blir å våkne op et sted, hvor jeg ingen vei kjenner, ingen bruk har for all min misnommerlig opsamlede vidn, alle telefonnumre, adresser og glosor — enn ikke mitt legeme, — det kan ikke bli leit, for han vil også være der, og han har talt et merkelig ord om venner som tar imot oss i de himmelske boliger (Luk. 16, 9). Noen jeg kjente og elsket her og ikke lenge har sett, vil være der.

Min gjenløser lever! Hvad betyr så alle gåtene alle smertene og skuffelsen her? Burde ikke Kristus lide dette og inngå til sin herlighet? Dette «burde» forklarer alt; der er en guddomelig rådslutning bak det alt sammen, som til sist fører alt til det rette mål. Når det var velen for ham, kan jeg da vente å danse på roser i den verden som overga min Frelser til dødsdom og korsfestelse? Men min gjenløser lever! Han lever selv om det ser ut som om allting fikk lov å gå sin skjeve gang her, og legn, smålighet og urett triumferer. Jeg kan holde allting ut bare jeg kan se der er en mening deri. Og det er det. Det er ingen mening i at jeg skal ha det bedre enn min Frelser; men der er den mening i alt der skjær, at det skal hindre mig i å bindes med alt for uøselige bånd til denne jord eller i å tiltro mig selv noen dyktighet og verdighet, og han holder nettopp av når alt ser allermost forvilet ut og knuete er uøselig, å la sine engle være bortroppen som rydder kampestenene til side og så møte sine venner på den bandede vei og si: Kan du se? Hvad sa jeg? Min gjenløser lever! Min og alle de andres. Kan jeg ubetydelige og uverdige skapning frelses, hvem kan så ikke frelses? Så lenge jeg lever, bør jeg se dem med dette håp: Han må holde ennu mere av dem enn av mig. Og når de er døde, bør jeg ikke feste mig alt for meget ved det siste jeg så, eller det jeg aldri fikk å se, men sette mitt håp til ham. Hvad jeg venten for mig selv skulde jeg ikke meget mere vente det for dem. Især da jeg så ofte bad ham dermed.

Olfert Ricard.

## Jesu budbærere.

(Forts. fra 1. side)

mer fra oven. Du må ha prøvet himmelens glede, for du kan si at verdens glede er bedre. Har du lært Jesus rett å kjenne, så vil du alltid bli hos ham.

Vi har gode nyheter fra feltet i Kina, Yutzesien, fra de to kjære søstre som er der nu. Det er så mange åpne døre. Ja, mange av dem som før var stengte er nu åpne. De bør dem komme med livets ord til dem. Det er så godt, at det vi bringer disse hungrende, kan tilfredssette hjertets trang. Schroeder er borteist, men jeg har just hatt brev fra ham, hvor han priser Jesus for at legemskreftene tiltar og han sover godt nu om nettene. Herren er med og vil veisigne ham. Gud er god og hans godhet har aldri slutt.

Fem av barna går på skole her i Haslum. De befinner sig godt ved å være her i Norge, og det her hjemme sammen med Guds vilje, og kunne si: Hvor kan leker vil jeg følge. Når veten peler sen til å lyde Herrens rost. Bed kjære medarbeidere for sannheten, at den må ha fremgang derute. Ja, må vi alle være beredte! Jesus kommer snart.

Mange kjære hilsninger til alle

som leser disse linjer: både hjemme og ute på feltet, og Herren styrke oss med nåde til å holde ut til enden.

Eders ringe søster i Herren.  
 Esther Schroeder.

## Vandringen med Gud.

Under min tjenestegjøring som lærer ved Jernbaneskolen underviste jeg bl. a. i faget «Sikkerhetstjeneste». Noget av det jeg først påminnet elevene om og som jeg til stadighet gjentok var følgende punkt i tjenestereglementet: «Alle tjenestemenn som har med sikkerhetstjenesten å gjøre, skal være sig bevisst at de reisendes og deres eget liv og helse kan avhenge av noisiktighet i tjenesten, og at driftens sikkerhet kan bli forstyrret av den minste unoisiktighet like overfor de gitte forskrifter».

Alle vi som er jernbanemenn vet av erfaring hvor sant dette er. En aldri så liten svikt i sikkerhetsspørsmålet kan føre til tap av menneskeliv og ødeleggelse av materiell. Vi gjør derfor rett i å legge oss disse reglementets ord alvorlig på hjertet.

Men dette har også en annen side. Likaså ofte jeg gjentok dette og så det nevnt i elevenes stiller led der følgende alvorord til mig selv: «Husk at ditt eget og andres liv er avhengig av hvordan du innretter dig etter Guds ord.»

Vi vet jo alle at frelsen har vi mottatt uforskytt av bare nåde og vi er Gud inderlig takknemlig for gaven til oss — Jesus Kristus. Men etterå vi er kommet til troen er der en vandring for oss Guds folk.

Der står atter og atter i vår bibel med hensyn til vår vandring med Herren. Det er ikke så at det blir et trelldomalv, men det gjelder for oss å vandre varlig. Omgåes de som er utenfor på en viselig måte, så de kan vinnes for Kristus.

Hvor alvorlig er det ikke å lese beretningen om Lot. Han opsløt sitt telt så nær verden som mulig, og litt var det som skilte ham — Abrahams slektning og venn — fra Sodoma.

Det synes nok å fremgå av beretningen at han til sine tider talte et alvorord med sine svingersonner, men det var nok ikke stor kraft i det.

Da stillingen som vi leser var så alvorlig budet englene de straffedomme som vilde komme over byen. Lot advarte sine svingersonner og formånet dem til å gå ut fra byen før Herrens straffedom rammet, men — Hor: «Han var i sine svingersonners øine som en der drøv spøk».

Hvor alvorlig. Hvordan er det med oss som bekjenner Jesu navn? La oss be Herren å iføre oss den kraft, som vi må ha for å leve et seirende liv, verdig ham hvis navn vi bærer.

Min venn, har du mottatt denne kraft til tjeneste med han iføle Apostelnes gjerninger 1, 8 har lovet Jesus er mer enn vellig til å gi dig den bare du vil åpne og ta imot.

En annen beretning fra bibelen kommer for mig. Det er beretningen om Noah.

Vi kjenner til fra denne at Noah ble varslet av Gud om den syndflod som vilde komme. Han ble også foreskrevet å bygge fartøiet Arken. Mål fikk han utprekk hos Noah som er verd å legge merke til. Det står nemlig i 1. Mosebok 6, 22: «Noah gjorde det, aldeles som Gud hadde befalt ham, gjorde han.» Etter all menneskelig beregning så det underlig ut å begynne å bygge fartøiet langt inn på land, men det lønte sig for ham å følge Guds befaling. Derved reddet han sig selv og hele sin familie.

Det er likedan idag, det lønner sig for alle å rette sig etter Guds ord.

Det er frelse for oss selv og fortjettelsen har vi for vår slekt. Vi må nok de fleste av oss erkjenne at vårt liv ikke alltid har vært i harmoni med Guds ord, men vi gir Herren det løfte: «Fra idag skal du eie mig helt. I din kraft vil jeg leve og sprede løsnings budskap».

Sverre Severinsen.

## Mirakler i vår tid

av G. C. Bewington.  
 En predikant der reiser på Gud alene, forteller noen sine oplevelser.

Pris kr. 1.50 heftet, og kr. innb. porto 25 ore.  
 Kan bestilles i «Misjons-Rosten», Sarpsborg

Hvem er størst?  
 Robert Hall skrev engang om Gud for en venn og opplyttet om han kunde lese det.  
 — Ja, svarte han.  
 Derpå la han et pengestykke over ordet og spurte igjen.  
 — Kan du se det nu? —  
 på vennen svarte: — Nei. Han gjorde det for å vise den hvor lett verdslige ting skjule Gud for et menneske. Kjærlighet til gull kan i den flyte i sinnet at der ikke er noen plass for Gud. For et dant hjerte er en mynt større enn Gud.

Der er dem som strer ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.  
 STR. DORUM og KARLSEN:  
 Janette Bruu, Weihsensgt. 10, Oslo.

HELGÅ LUNDEBY:  
 Jul. O. Lind, Moss.  
 RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG  
 O. Ekornes, Jarvelen 11, Lilleaker.

JENS FJELD:  
 K. Aarmo, Ski st.  
 OLGA SCHULT:  
 Gerda Skjelvland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:  
 Torolf Andersen, Serilgt. 15, Oslo.  
 SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:  
 Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:  
 Misjons-Rosten, Sarpsborg.  
 TORIKLD RASMUSSEN:  
 Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:  
 Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.  
 GUNHILD GUNDERSEN:  
 Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN:  
 Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a. Bergen.

Afrika.  
 INGRID LØKKEN:  
 Skredderm. Olaf Andersen, Schestadsgt. 3 a. Oslo.

HILMA HERMANNSEN:  
 Ole Krogstad, Soll, Rælingen.  
 MARGIT HARALDSEN:  
 Henrik Johansen, Levenskoldvei, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSSSEN:  
 Constance Næstdal, Solheimsgt. 40, Bergen.  
 MARTHA KVALVAGNES:  
 Anna Næsdal, Sydnæssmug 6, Bergen.

Den Norske Kongomisjon.  
 JENS GLITTENBERG:  
 R. Leikningholm, Møsterhamn.  
 ALB. M. CHRISTIANSEN:  
 Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.  
 BERGER N. JOHNSEN:  
 H. H. Sansteb, Otterholdt, B.

India.  
 ANNA JENSEN:  
 Amalie Jacobsen, V. Porsgrunn.  
 DAGMAR CARLSEN:  
 Sverre Severinsen, Smittestr. vegen 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:  
 Hardy O. Mossberg, Kredittvei, Halden.  
 BORGHILD NORDLI:  
 Dankert Jørgensen, Gunnar v. 36, Narvik.

HANS SVENDBERG:  
 Hardy O. Mossberg, Kredittvei, Halden.  
 ALFHILD HOLMEN:  
 Skredderm. Olaf Andersen, Schestadsgt. 3 a. Oslo.

HILDA WERGEDAL:  
 Jens Jarnes, Passabøkk p. o. 1, ver.  
 RAKEL EDVARDSEN:  
 Hans Hansen, Brydeklekken, Berg.

B. og GUNHILD FINSTRØM:  
 Fru Gudrun Bernsen, Kv. Telemark.

Finnmark.  
 DORTHEA KÆM, BØRSELV:  
 Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Brevikbotn.  
 HENRIK EILERTSEN, «Bets», stelnnes, Balsfjord.  
 DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.  
 ANDREAS MATHISEN, V. Jakob.  
 KRISTIAN SKIPPERUD, Klisjøen, Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.  
 F. O. SHRØDER:  
 A. Toftner, Sofienbergsgt. 18.

TOMINE EVENSTAD:  
 Vigeland, Sor Aundedal pr. Mandal.  
 DAGMAR ENGSTRØM:  
 O. Ekornes, Jarvelen 11, aker.

PEDER EVENSTAD, Vigeland Aundedal pr. Mandal.  
 CHRISTOFRA BRUNDTLAND:  
 L. Hvidsten, Landåsv. 12, Bergen.

«Glommens trykkeri, Sarpsborg»

NUMMER 12.

## Fra

Kintshua Mangai Et Congo Bel. Til alle de hellige hjemland. Nåde og eder mangfoldig tilde re Jesus Kristus.  
 Men at hedningene Gud for miskunnhet er: Derfor vil jeg blant hedningene ditt navn. Og atter sies Gled eder i hedninger med hans folk! Og a Herren, alle hedninger, ham alle folk! Og atter: Det skal komme, rotskudd, han som reis herske over hedninge skal hedningene håpe. 12. For at man på j kjenne din vei, blandt ninger, din frelse. Salm Det er en forferdelig som hviler over alle he tilværelse. For manges mende fordi de ikke kje us Kristus, som er hed håp, og mange fordi de ter og forkaster ham, so kan gi håp, både for tid het.  
 Gikk gjennom landsby nede en dag. Det var meg og klage. Et barn var de og mor gikk rundt hytten syngende tone, som gikk med deres vuggende gang. de en liten bjelle som hun selig ringte med. Også der neste slektninger var de gråt med dem. Ja, i sannhet heninge sorger som de der har håp. Det er vanskelig på se tidspunkt å få tale til den holder det gående med sin og skrirk. Natte og dag inntil travelsen skal foregå. Men blikevel sagt noen ord om Ja fr fred-og hvile til alle som Fikk vite at barnet skulde graves den neste dag ved soln gang. Jeg gikk da tilbake igjen, bad dem å bære kisten som består av en uthulet tre (lamme) bort under et stort tre samlet den dag på grunn av d og hadde å avgjøre sig imot angående en kvinne som var olgt som hustru til en mann der byen. Det var en avbetaling de faldt. De blev visst ikke enige skuterete ivrig.  
 Jeg bad dem om å la sine af re hen under treet. Jeg hadde et til å si dem noen ting. De om alle, men noen motsatrebende et de mumlet at solen vilde hart gå ned bak den store vilde vest og da blev det mørkt åsen fort, og de var ikke ferdig ed sine saker ennu. Så blev det